

32001L0115

2002.1.17.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 15/24

A TANÁCS 2001/115/EK IRÁNYELVE
(2001. december 20.)

a hozzáadottérték-adó számlázására megállapított feltételek egyszerűsítése, korszerűsítése és összehangolása tekintetében a 77/388/EGK irányelv módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 93. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás – szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ 28h. cikkében megadott változatban, a 22. cikk (3) bekezdésében felsorolt jelenlegi számlázási feltételek száma viszonylag kevés, ezáltal az rábízta a tagállamokra a legfontosabb ezzel kapcsolatos feltételek meghatározását. Ugyanakkor a feltételek az új számlázási technikák és módszerek kialakulása miatt már nem felelnek meg a követelményeknek.
- (2) A SLIM (belső piaci jogszabályok egyszerűsítése) projekt második fázisáról szóló bizottsági jelentés ajánlást tesz egy tanulmány elkészítésére, hogy határozza meg, a hozzáadottérték-adó céljából milyen részletek feltüntetését kellene megkövetelni a számla kiállításakor, és hogy melyek az elektronikus számlázásra vonatkozó jogi és technikai követelmények.
- (3) Az ECOFIN Tanács 1998. júniusi következtetései hangsúlyozták azon tényt, hogy az elektronikus kereskedelem fejlődése szükségessé teszi az elektronikus számlázás alkalmazására szükséges jogi keretek létrehozását azért, hogy lehetővé tegye az adóhatóságok számára ellenőrzési tevékenységük továbbfolytatását.
- (4) A belső piac megfelelő működésének biztosítása érdekében ezért szükséges egy közösségi szinten összehangolt lista összeállítása azon részletekről, amelyeknek a hozzáadottérték-adó miatt szerepelniük kell a számlákon, és néhány, az elektronikus számlázás használatát és a számlák elektronikus tárolását, valamint a saját számlakiállítás és a számlázási tevékenység kihelyezésének eseteit szabályozó közös rendelkezés létrehozása.

- (5) Végül a számlák tárolásának meg kell felelnie a személyes adatok kezelése vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ által meghatározott feltételeknek.
- (6) Az átmeneti hozzáadottértékadó-rendelkezések 1993-as bevezetése óta Görögország az EL előtagot fogadta el az ISO nemzetközi szabvány 3166 szerinti alpha-2-es kóddal meghatározott, a 22. cikk (1) bekezdése d) pontjában említett GR előtag helyett. Tekintettel az előtag minden tagállamban történő módosításának következményeire, fontos kivételt tenni Görögország esetében, és úgy rendelkezni, hogy az ISO-szabvány nem vonatkozik Görögországra.
- (7) Emiatt a 77/388/EGK irányelvet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 77/388/EGK irányelv a következő cikkekkel összhangban módosul.

2. cikk

A 28h. cikkben (amely ugyanazon irányelv 22. cikkét cseréli ki) a 22. cikk a következőképpen módosul:

1. Az (1) bekezdés d) pontja a következő mondattal egészül ki: Mindazonáltal a Görög Köztársaság jogosult az „EL” előtag használatára.
2. A (3) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3)a Minden adóalany köteles biztosítani, hogy az általa egy másik adóalany vagy egy nem adóalany jogi személy részére teljesített termékértékesítésről és szolgáltatásnyújtásról akár ő maga, akár az ügyfele, akár az ő nevében és az ő képviseletében egy harmadik fél számlát bocsásson ki. Minden adóalany köteles azt is biztosítani, hogy a 28b. cikk B. részének (1) bekezdésében említett termékek értékesítésére vonatkozóan és a 28c. cikk A. részében meghatározott feltételek alapján értékesített termékek tekintetében akár ő maga, akár az ügyfele, akár az ő nevében és az ő képviseletében egy harmadik fél számlát bocsásson ki.

⁽¹⁾ HL C 96. E, 2001.3.27., 145. o.

⁽²⁾ 2001. június 13-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL C 193., 2001.7.10., 53. o.

⁽⁴⁾ HL L 145., 1977.6.13., 1. o. A legutóbb a 2001/4/EK irányelvvel (HL L 22., 2001.1.24., 17. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

Minden adóalany hasonlóképpen köteles biztosítani, hogy bármilyen, az első albekezdésben említett termékértékesítés megtörténte előtt a számlájára teljesített bármilyen befizetésről és egy másik adóalany vagy nem adóalany jogi személy által a szolgáltatás befejezését megelőzően a számlájára teljesített bármilyen befizetésről – akár ő maga, akár az ügyfele, akár az ő nevében és az ő képviselőjében egy harmadik fél – számlát bocsásson ki.

A tagállamok számlaadási kötelezettséget róhatnak az adóalanyokra az előző albekezdésekben nem említett, a területükön teljesített termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozóan. Amennyiben így cselekszenek, akkor a tagállamok kevesebb kötelezettséget írhatnak elő e számlákra vonatkozóan, mint amelyeket a b), c) és d) pontban soroltak fel.

A tagállamok az adóalanyokat mentesíthetik a számlaadási kötelezettség alól a területükön teljesített olyan termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozóan, amelyek a 13. cikk, a 28. cikk (2) bekezdésének a) pontja és a 28. cikk (3) bekezdésének b) pontja értelmében – az előző szakaszban megfizetett adó visszatérítése mellett vagy anélkül – adómentesek.

Bármely dokumentumot vagy üzenetet, amely kifejezetten és egyértelműen az indulási számlára vonatkozik vagy módosítja azt, számlának kell tekinteni. Azon tagállamok, amelyek területén teljesítették a termékértékesítéseket vagy szolgáltatásnyújtásokat, engedélyezhetik a kötelező részletek egy részének elhagyását e dokumentumokról vagy üzenetekből.

A tagállamok számlakibocsátási határidőket írhatnak elő a területükön termékértékesítést és szolgáltatásnyújtást végző adóalanyok számára.

Azon tagállamok által meghatározandó feltételek mellett, amelyek területén a termékértékesítéseket vagy a szolgáltatásnyújtásokat teljesítették, időszakonként egy összesítő számlát lehet kiállítani a több különböző termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról.

A számlát kiállíthatja az adóalany ügyfele az adóalany által teljesített termékértékesítésekről vagy szolgáltatásnyújtásokról, azon feltétellel, hogy a felek már a kezdetben megállapodást kötnek, valamint hogy létezik eljárási szabály minden ilyen számlának a termékértékesítést végző vagy szolgáltatást nyújtó adóalany általi elfogadására. A megállapodásra és az adóalany és az ügyfele közötti számlaelfogadási eljárásra vonatkozó szabályokat és feltételeket azon tagállamok határozzák meg, amelyek területén a termékértékesítést vagy a szolgáltatásnyújtást teljesítették.

A tagállamok további feltételeket írhatnak elő a területükön termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalanyok ügyfelei által történő

számlakibocsátásra vonatkozóan. A tagállamok például megkövetelhetik azt, hogy e számlákat az adóalany nevében és az ő képviselőjében bocsássák ki. E feltételeknek mindig ugyanazoknak kell lenniük, akárhol is rendelkezik az ügyfél székhellyel.

A tagállamok a területükön termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalanyok esetében szintén egyedi feltételeket állapíthatnak meg azon esetekben, amikor a számlát kiállító harmadik fél vagy ügyfél egy olyan országban rendelkezik székhellyel, ahol nincs ahhoz hasonló szabású kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó jogi eszköz érvényben, mint amelyet meghatároztak az egyes lefoglalásokból, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló, 1976. március 15-i 76/308/EGK tanácsi irányelvben (*), a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen és közvetett adóztatás területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló, 1977. december 19-i 77/799/EGK tanácsi irányelvben (**), és a közvetett adózás (hozzáadottérték-adó) területén történő közigazgatási együttműködésről szóló, 1992. január 27-i 218/92/EGK tanácsi rendeletben (**).

- b) Az ezen irányelvben meghatározott különleges rendelkezések sérelme nélkül, hozzáadottérték-adó céljából csak a következő részletek feltüntetése kötelező az a) pont első, második és harmadik albekezdése szerint kiállított számlákon:
- a kibocsátás dátuma,
 - egy, a számlát egyedileg azonosító, egy vagy több számsorból álló sorszám,
 - az (1) bekezdés c) pontjában említett hozzáadottértékadó-azonosító szám, amelynek keretében az adóalany a termékértékesítéseket vagy a szolgáltatásnyújtásokat végezte,
 - a fogyasztónak az (1) bekezdés c) pontjában említett azon hozzáadottértékadó-azonosító száma, amely alapján számára azon termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végezték, amelynek adóját köteles megfizetni, vagy amely alapján a 28c. cikk A. része szerint értékesítették számára a termékeket,
 - az adóalany és a vevő teljes neve és címe,
 - az értékesített termékek mennyisége és jellege, vagy a nyújtott szolgáltatás mértéke és jellege,
 - azon dátum, amikor a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás megtörtént vagy befejeződött, vagy azon dátum, amikor az a) pont második albekezdésében említett kifizetést teljesítették, amennyiben e dátumot meg lehet állapítani és eltér a számla kiállításának dátumától,

- az adóköteles mennyiség adómértékenként vagy adómentességenként, az egységár az adó és bármilyen árengedmény vagy visszatérítés nélkül, ha az egységár ezeket nem tartalmazza,
- az alkalmazott hozzáadottértékadó-mérték,
- a fizetendő hozzáadottérték-adó összege, kivéve ha olyan különleges rendelkezést alkalmaztak, amelyre vonatkozóan ezen irányelv kizár egy ilyen adatot,
- amennyiben hozzáadottérték-adó alóli mentesség-ről van szó vagy amennyiben a vevő kötelezett az adó megfizetésére, akkor a hivatkozás az ezen irányelv megfelelő rendelkezésére, a vonatkozó nemzeti rendelkezésre, vagy bármilyen utalás arra, hogy az értékesítés mentes a hozzáadottérték-adó alól vagy az áthárított adózási eljárást képezi,
- amennyiben új közlekedési eszközök Közösségen belüli értékesítéséről van szó, akkor a 28a. cikk (2) bekezdésében felsorolt részletek,
- amennyiben a nyereség szerinti adózást alkalmazták, akkor a 26. vagy a 26a. cikkre, a vonatkozó nemzeti rendelkezésekre való hivatkozás vagy bármiféle utalás arra, hogy a nyereség szerinti adózást alkalmazták,
- amennyiben az adó fizetésére kötelezett személy egy, a 21. cikk (2) bekezdése értelmében vett adóképviseelő, akkor az adóképviseelő (1) bekezdés c) pontjában említett hozzáadottértékadó-azonosító száma, valamint a teljes neve és címe.

A tagállamok a területükön letelepedett, és ott termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalanyoktól megkövetelhetik azt, hogy tüntessék fel a vevőik (1) bekezdés c) pontjában említett hozzáadottértékadó-azonosító számát, az első albekezdés negyedik francia bekezdésében szereplő esetek kivételével.

A tagállamok nem tehetik kötelezővé a számlák aláírását.

A számlán szereplő összegeket bármilyen valutában ki lehet fejezni, feltéve hogy a fizetendő adó összege azon tagállam valutájában szerepel, ahol a termékértékesítést vagy a szolgáltatásnyújtást végezték, a 11. cikk C. rész (2) bekezdésében meghatározott átváltási mechanizmus alkalmazásával.

Amennyiben ellenőrzés céljából szükséges, a tagállamok előírhatják a területükön értékesített termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról kiállított számláknak, és az adóalanyok által a területükön kapott számláknak a nemzeti nyelvekre történő lefordítását.

- c) Az a) pontnak megfelelően kiállított számlákat papíron vagy a vevő beleegyezésétől függően elektronikus úton is el lehet küldeni.

Az elektronikus úton elküldött számlákat a tagállamoknak el kell fogadniuk, feltéve hogy biztosított az eredet hitelessége és a tartalom sértetlensége:

- egy fokozott biztonságú elektronikus aláírás által, az elektronikus aláírással kapcsolatos közösségi keretrendszerrel szóló, 1999. december 13-i 1999/93/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (****) 2. cikkének 2. pontja értelmében; a tagállamok azonban kérhetik azt, hogy e fokozott biztonságú elektronikus aláírás egy minősített hitelesítésen alapuljon, és a fent említett irányelv 2. cikkének 6. és 10. pontja szerinti biztonságos aláírás-létrehozó eszközzel készüljön,
- vagy az elektronikus adatcsere jogi vonatkozásairól szóló, 1994. október 19-i 1994/820/EK bizottsági ajánlás (*****) 2. cikkében meghatározott elektronikus adatcsere (EDI) által, amennyiben a cserére vonatkozó egyezmény előírja az eredet hitelességét és az adatok sértetlenségét biztosító eljárások alkalmazását; a tagállamok azonban az általuk előírt feltételekkel megkövetelhetik, hogy ezenkívül még egy papíron kiállított kiegészítő összefoglaló dokumentum is szükséges legyen.

A számlákat azonban az érintett tagállam(ok) beleegyezésétől függően el lehet küldeni más elektronikus úton is. A Bizottság legkésőbb 2008. december 31-ig el fog készíteni egy jelentést és adott esetben egy javaslatot, amely módosítja az elektronikus számlázás feltételeit azon célból, hogy az e területen várható technológiai fejlesztéseket figyelembe lehessen venni.

A tagállamok a területükön termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalanyokra nem róhatnak a számlák elektronikus úton való továbbítására vonatkozó további kötelezettségeket vagy formaszabványokat. Azonban 2005. december 31-ig előírhatják azt, hogy az ilyen rendszer használatát előzetesen kötelező legyen bejelenteni.

A tagállamok különleges feltételeket állapíthatnak meg a területükön végzett termékértékesítésről vagy szolgáltatásnyújtásról elektronikus úton kiállított számlákra vonatkozóan, ha a termékek vagy a szolgáltatások olyan országból származnak, ahol nincs ahhoz hasonló szabású kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó jogi eszköz érvényben, mint amelyet a 76/308/EGK és 77/799/EGK irányelvben vagy a 218/92/EGK rendeletben meghatároztak.

Amennyiben ugyanazon címzettnek több számlát tartalmazó számlaköteget küldenek elektronikus úton, akkor az egyes számlák azonos részleteit elégséges csak egyszer feltüntetni, ha az összes számla esetében valamennyi adatba bele lehet tekinteni.

- d) Minden adóalany köteles biztosítani, hogy megőrizze akár az ő maga, akár az ügyfele, akár az ő nevében és az ő képviselőjében egy harmadik fél által kiállított számlákat és az összes általa kézhez kapott számlát.

Ezen irányelv alkalmazásában az adóalany dönthet a megőrzés helyéről, feltéve hogy a megőrzött számlákat vagy adatokat az illetékes hatóságok kérésére indokolatlan késedelem nélkül bármikor rendelkezésre bocsátja. A tagállamok azonban előírhatják a területükön letelepedett adóalanyok számára azt, hogy értesítsék őket a megőrzés helyéről, ha az a tagállam területén kívül van. A tagállamok ezenkívül előírhatják a területükön letelepedett adóalanyok számára azt is, hogy belföldön őrizzék meg akár az ő maga, akár az ügyfele, akár az ő nevében és az ő képviselőjében egy harmadik fél által kiállított számlákat, valamint az általuk kézhez kapott összes számlát, amennyiben az érintett adatok megőrzése elektronikus úton nem biztosítja az adatokhoz való korlátlan on-line betekintést.

A számlák eredetének hitelességét és a tartalmuk sértetlenségét, valamint az olvashatóságukat a megőrzési időszak során végig biztosítani kell. A c) pont harmadik albekezdésében említett számlák esetében a számlákon szereplő adatokat nem lehet módosítani, azoknak az említett időszak alatt végig olvashatóknak kell maradniuk.

A tagállamoknak kell meghatározniuk azon időszakot, ameddig az adóalanyok kötelesek megőrizni a területükön teljesített termékértékesítésre vagy szolgáltatásnyújtásra vonatkozó számlákat és a területükön letelepedett adóalanyok által kézhez kapott számlákat.

Annak biztosítása érdekében, hogy a harmadik albekezdésben meghatározott feltételek teljesüljenek, a negyedik albekezdésben említett tagállamok megkövetelhetik azt, hogy a számlákat a megküldés szerinti eredeti formában – akár papíron, akár elektronikus formában – őrizzék meg. A tagállamok azt is előírhatják, hogy amennyiben a számlákat elektronikus úton tárolják, akkor az eredet hitelességét és a tartalom sértetlenségét biztosító adatokat is meg kell őrizni.

A negyedik albekezdésben említett tagállamok előírhatnak olyan különleges feltételeket, amelyek megtiltják vagy korlátozzák a számláknak az olyan országokban történő tárolását, ahol nincs ahhoz hasonló alkalmazási körű kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó jogi eszköz, mint amelyet a 76/308/EGK és 77/799/EGK irányelvben vagy a 218/92/EGK rendeletben meghatároztak, és nincs olyan jogi eszköz, amely a 22a. cikkben említett elektronikus úton való betekintésre, letöltésre és felhasználásra vonatkozik.

A tagállamok az általuk meghatározott feltételekkel előírhatják a nem adóalanyok által kézhez kapott számlák megőrzését.

- e) A c) és d) pont alkalmazásában a számlák »elektronikus úton való« továbbítása és megőrzése: a címzett számára történő továbbítás vagy a betekintés biztosítása az elektronikus berendezés használatával való adatfeldolgozás (beleértve a digitális tömörítést) vagy adattárolás céljából, valamint vezetékek, rádióátvitel, optikai

technológiák vagy egyéb elektromágneses eszközök alkalmazása.

Ezen irányelv alkalmazásában a tagállamok elfogadják a papír vagy elektronikus formában érkező üzeneteket számlaként, ha azok megfelelnek az e bekezdésben meghatározott feltételeknek.

(*) HL L 73., 1976.3.19., 18. o. A legutóbb a 2001/44/EK irányelvvel (HL L 175., 2001.6.28., 17. o.) módosított irányelv.

(**) HL L 336., 1977.12.27., 15. o. A legutóbb az 1994. évi csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

(***) HL L 24., 1992.2.1., 1. o.

(****) HL L 13., 2000.1.19., 12. o.

(*****) HL L 338., 1994.12.28., 98. o.”

3. A (8) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdésben előírt lehetőséget nem lehet a (3) bekezdésben meghatározott kötelezettségeket jóval meghaladó további kötelezettségek előírására használni.”

4. A (9) bekezdés a) pontja a következő albekezdéssel egészül ki:

„A d) pontban meghatározott előírások sérelme nélkül a tagállamok ugyanakkor a harmadik francia bekezdésben említett adóalanyokat nem mentesíthetik a 22. cikk (3) bekezdésében említett kötelezettségek alól.”

5. A (9) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„d) A Bizottsággal való, a 29. cikkben előírt konzultációtól függően és az általuk megállapított feltételekkel a tagállamok előírhatják azt, hogy a területükön végzett termékértékesítésekre vagy szolgáltatásnyújtásokra vonatkozó számláknak a következő esetekben nem kell kielégíteniük a (3) bekezdés b) pontjában meghatározott feltételeket:

- amennyiben a számla végösszege csekély, vagy
- amennyiben az érintett üzleti ágazat kereskedelmi vagy adminisztratív gyakorlata, vagy a számla kiállításának technikai feltételei megnehezítik a (3) bekezdés b) pontjában említett valamennyi követelmény kielégítését.

A számláknak minden esetben tartalmazniuk kell a következőket:

- a kiállítás dátuma,
- az adóalany azonosítója,
- az értékesített termékek vagy a nyújtott szolgáltatások típusának azonosítása,
- a fizetendő adó vagy a kiszámításához szükséges adat.

Az e pontban előírt egyszerűsített rendelkezéseket nem lehet a (4) bekezdés c) pontjában említett ügyletek esetén alkalmazni.”

6. A (9) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

- „e) Azon esetekben, amikor a tagállamok élnek az a) pont harmadik francia bekezdése által kínált lehetőséggel, amely arra vonatkozik, hogy az (1) bekezdés c) pontjában említett számot nem bocsátják ki azon adóalanyoknak, akik a (4) bekezdés c) pontjában említett ügyletek egyikét sem hajtják végre, és amennyiben az értékesítőt vagy a vevőt még nem látták el ilyen típusú azonosító számmal, akkor a számlán helyett egy másik, a tagállam által meghatározott adóazonosító számnak nevezett számot kell feltüntetni.

Amennyiben az adóalanyt már ellátták az (1) bekezdés c) pontjában említett azonosító számmal, akkor az első albekezdésben említett tagállamok előírhatják azt, hogy a számlán szerepeljen:

- a 28b. cikk C., D., E. és F. részében említett szolgáltatásnyújtások esetén és a 28c. cikk A. részében és az E. rész 3. pontjában említett termékértékesítés esetén az (1) bekezdés c) pontjában említett szám és az értékesítő adóhivatkozási száma,
- a termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás egyéb eseteinél csak az értékesítő vagy a szolgáltató adóhivatkozási száma vagy csak az (1) bekezdés c) pontjában említett szám.”

3. cikk

Az irányelv következő cikkel egészül ki:

„22a. cikk

Egy másik tagállamban elektronikus úton tárolt számlákhoz való betekintési jog

Amennyiben az adóalany az általa kiállított vagy kézhez kapott számlákat az adatok on-line elérését biztosító elektronikus úton tárolja, és amennyiben a megőrzés helye nem a letelepedés szerinti tagállamban van, akkor a letelepedés szerinti tagállam illetékes hatóságainak – amennyiben ez a tagállamban ellenőrzés céljából szükséges – az ezen irányelv alkalmazásában joguk van e számlákba elektronikus úton betekinteni, ezeket letölteni és felhasználni az adóalany letelepedése szerinti tagállam jogszabályai által megállapított határokon belül.”

4. cikk

- (1) A „vagy a számlát helyettesítő bizonylat” szavakat el kell hagyni a 10. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésének első és harmadik francia bekezdéséből.

- (2) A „vagy számlát helyettesítő bizonylataikon” szavakat el kell hagyni a 24. cikk (5) bekezdéséből és a „vagy számlát helyettesítő bizonylatokon” szavakat el kell hagyni a 26a. cikk B. részének (9) bekezdéséből.

- (3) A „vagy ezt helyettesítő bizonylatot” szavakat el kell hagyni a 26a. cikk C. részének (4) bekezdéséből.

- (4) A „vagy más számlát helyettesítő bizonylat” és a „vagy bizonylatot” szavakat el kell hagyni a 28d. cikk (3) bekezdéséből és a 28d. cikk (4) bekezdésének második albekezdéséből.

- (5) A 28 g. cikkben (amely ugyanazon irányelv 21. cikkét cseréli ki), a 21. cikk a következőképpen módosul:

- A „vagy más, számlát helyettesítő bizonylaton” szavakat el kell hagyni az (1) bekezdés d) pontjából.

- (6) A „vagy számlát helyettesítő bizonylatokon” szavakat el kell hagyni a 28o. cikk (1) bekezdésének e) pontjából.

5. cikk

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, ennek az irányelvnek 2004. január 1-jei hatállyal megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

6. cikk

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő 20. napon lép hatályba.

7. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2001. december 20-án.

a Tanács részéről

az elnök

C. PICQUÉ